

LÁTNI ÉS HINNI

Dr. Viczián János, lelkipásztor

“Csak azt hiszem el, amit látok.”

Sokan vallják ezt a nézetet.

Ezen az állásponton volt a tanítvány Tamás is, amikor a tanítványok örömmel mondták, hogy látták a feltámadt Urat. Tamás nem hitt nekik. Kijelentette, hogy csak akkor hisz, ha látja Őt. Dávid királlyá való felkenetése alkalmával az Úr azt mondta Sámuel prófétának. “Az

ember azt nézi, ami a szeme előtt van. “Az örök Isten megállapítása ez, tudja, hogy sok ember ma is csak abban hisz, ami a szeme előtt van. Amikor Tamás szemeivel látta az Urat, megrendült szívvel tett bizonyosságot Jézus isteni voltáról. Jézus így szólt Tamáshoz: “Mivel láttál engem, Tamás, hittél. Boldogok, akik nem látnak és hisznek.”

Van hited, Testvérém? Nincs már benned semmi kétség Isten és Jézus valóságában? Mert nincs nyugalma, nincs kiegyensúlyozott lelki élete annak, aki a kétség nyomasztó terhét hordozza magában. Jézus azokat mondja

boldogoknak, akik nem a testi szem látására, hanem a lélek látására, a hitre támaszkodnak. Hit nélkül nem lehet boldog az életed.

Igaz, a hit világa egy külön világ. A hit szemeivel Jézus által lehet, mert Ő nyitotta meg Tamás szemét is, de Ő nyithatja meg a tiéd is. Ezért soha ne legyen benned semmi kételkedés, bizonytalanság, mert az elhomályosítja látásod, és veled együtt hitedet. Éljen benned az a boldog remény, hogy eljön az az idő, amikor már nem lesz szükség a hitre, “mert meg fogod Őt látni, amint van.”

A Keresztyén Misszió istentiszteletei minden hónap második és utolsó vasárnapján 3 órai kezdettel. A helyszín a Springfeald és Spall sarkán levő Trinity Church.

Katolikus mise legközelebb augusztus 5.-én este 6-kor lesz megtartva. A helyszín ismét a Rutland-i St. Teréz templom.

Nagymamák napja

Családlátogatások alkalmával a legkisebbek be szokták mutatni a lelkipásztornak, hogyan imádkoznak. A beszélni is alig tudó csöppségek imádsága kedves látvány. A kicsik kedvenc játékszereiket is szívesen megmutatják. Egy hároméves kislány a kettőt összevonta. Vette a legkedvesebb babáját és imádkoztatta: „Katikám, figyelj ide! Most tedd össze szépen a kis kezedet és monddad...” Amikor megkérdeztem, hogy honnan támadt az az ötlete, hogy imádkozni tanítsa a játékszerét, azt válaszolta: „Így tanít engemet is imádkozni a nagymamám.” Nagyanyja valóban buzgó, napi áldozó volt, aki unokáját már egész kicsi korától imaéletre nevelte, és sok szépre, nemesre megtanította. Azóta már magához szólította a Teremtő, de ha serdülőkorú unokáját látom, mindig erre a jelenetre gondolok. Odaátról biztosan továbbra is imáival kíséri unokája életét.

A Jóisten nekem is jó nagymamám adott. Szerettem melléje bújni, nagyon figyelve minden szavát. Alig kezdtem el beszélni, máris sok szép imára és versre megtanított. Mivel szívesen énekeltem is, megtanított arra a szép ősi Mária-énekre, melyet azóta is kedves emlékként hordozok magamban: „Amíg szívem dobog, Szűz Mária, nem szűnik szeretni téged soha...” Papi hivatásom kialakulásában is sokat

köszönhetek neki. Halvány emlékeim szerint már egész kicsi koromban nagyon szerettem templomba járni. Figyeltem, mit tesz a miséző pap, és azután odahaza nagy ájtatosan misét játszottam. Egy pohár volt a kehely, a kulcsköteg pedig a csengő, a teraszunkra néző ablakokban ilyenkor megjelenő hivatalnokok meg a hallgatóság. A család tagjai ugyan figyeltek, de én nem zavartattam magamat. Ilyenkor emlékezetből elprédikáltam, amit a vasárnapi szentbeszédből megjegyeztem. Nagymamám azt találta mondani: „Ebből a gyerekből még pap is lehetne!” A papságom ezüst jubileumát ünnepelem nem feledkezhetem meg drága jó nagyanyámról, aki így tanított bemutatkozni: „Kisfiam, ha kérdezik, hogy hívnak, mondd: Szungyi Lacika – pap.”

E sorok nyomán egész biztosan a kedves olvasó is hálásan gondol saját nagymamájára, és az életet oly nagyfokban gazdagító nagyszülői szeretetre. Mennyit köszönhetünk nekik! Mekkora szeretettel, mennyi türelemmel nevelgetik unokáikat. Kis szívükbe sok-sok nemeset, jót, értékeset elültetnek.

Csodálatos a nagymamák gyengédsége, jósága, figyelmes szeretete. Kit tud olyan finom tyúkhúslevest, ízletes

paprikást főzni, csirkét sütni, mint ő? Ki lep meg olyan keltkaláccsal bennünket, mint a nagy? Ha nyugdíjából nem is képes nagy ajándékokat vásárolni, leleményesen talál rá módot, hogy szeretetének jelét adja. Rá mindig lehet számítani. Őt mindenről meg lehet kérdezni, nála mindig megértésre találunk. Panaszainkat komolyan veszi, bizalomkeltő, ezért titkainkat is elmondhatjuk neki. A seb egész biztosan begyógyul, ő csak tudja! Nem is fáj már az ütés nyoma, mert a csókjainak gyógyító hatása van. Istenhitre nevel, bizalomra tanít. Mosolyát, simogató kezét, ölelő karját, mint legszebb gyermekkori emlékeink egyikét őrizzük. Kitörölhetetlen, mély nyomot hagy az övéi életében. És milyen kevés viszonzással is beéri?! Örül egy hálás puszinak, egy meleg kézfogásnak, ölelésnek. Adjuk meg ezt neki, sokszor szerezzünk számára boldog perceket.

Egy külön napot is szentelhetünk a nagyanyai szeretetnek. Nemigen ismert, de létezik egy nap az évben, amikor külön szeretettel köszönhetjük a nagymamákat. Július 26-án szent Annára, Jézus nagyanyjára emlékezünk. Jó alkalom ez arra, hogy Istennek megköszönjük saját nagyanyáinkat, imádkozzunk értük és felköszöntsük őket.

Szungyi László, Hitélet